

20 Οκτωβρίου, 1990

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΓΓΕΛΗ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 479/89).

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Αρχιδεσμοφύλακα στο Τμήμα Φυλακών — Αξιολόγηση υποψηφίων — Σύσταση αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής — Συμπερίληψη από την ΕΔΥ στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων και ενός εκ των ενδιαφερομένων μερών που δεν συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή ο οποίος κατείχε και το πλεονέκτημα γνώσης της τουρκικής γλώσσας που προβλεπόταν στο σχέδιο υπηρεσίας και επίσης προηγείτο σε αρχαιότητα από 10 μέχρι 16 χρόνια έναντι των
- 10 τεσσάρων υποψηφίων που είχαν τη σύσταση του Διευθυντή — Η απόφαση της ΕΔΥ λήφθηκε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια και ήταν εντός των ορθών πλαισίων της διακριτικής της ευχέρειας.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Παρατυπίες — Ο αξιολογών λειτουργός ενήργησε και ως προσυπογράφων λειτουργός κατά τη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων — Η παρατυπία αυτή δεν επέφερε αυτόματα την ακύρωση της επίδικης απόφασης, εφόσον δεν επηρέασε την κρίση της ΕΔΥ.
- 20 Αίτηση ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Προκατάληψη — Απόδειξη — Η ύπαρξη μεροληψίας εξαρτάται πάντοτε από τα γεγονότα των επισήμων φακέλων ή από λογικά συμπεράσματα που τεκμαίρονται από αυτά — Η συγγένεια μεταξύ αξιολογούντος και αξιολογουμένου δεν αποδεικνύει, από μόνη της, ύπαρξη προκατάληψης.
- 25 Λέξεις και Φράσεις — "Εκδηλη υπεροχή" στην υπόθεση **Hadjisavva v. Republic**.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Προσόντα — Η κατοχή προσόντων που δεν απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας δεν αποδεικνύουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή.

Ο αιτητής, με την παρούσα προσφυγή, προσβάλλει την προαγωγή των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών στις αντίστοιχες θέσεις Αρχι-δεσμοφυλάκων. Κατά τον ουσιώδη χρόνο τόσο ο αιτητής όσο και δύο ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν τη θέση Δεσμοφύλακα και πληρούσαν τις προϋποθέσεις προαγωγής στις επίδικες θέσεις. Η προσφυγή εναντίον των δύο από τα τέσσερα ενδιαφερόμενα μέρη απορρίφθηκε. Συνεχίστηκε εναντίον των άλλων δύο ενδιαφερομένων μερών των Βάσιλου και Ιωάννου.

Ο αιτητής ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων, ότι υπήρξε σοβαρή παρατυπία στις εμπιστευτικές εκθέσεις, προκατάληψη κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης και επίσης ότι ο ίδιος είχε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών Βάσιλου και Ιωάννου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού εφάρμοσε τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις, απέρριψε την προσφυγή και αποφάνθηκε ότι:

Το ενδιαφερόμενο μέρος Βάσιλος υπερέχει σε αρχαιότητα, έχει τη σύσταση του Διευθυντή, είναι ισάξιος του αιτητή στα προσόντα και αν δεν υπερέχει έστω και περιθωριακά στις εμπιστευτικές εκθέσεις, είναι τουλάχιστον περίπου ισάξιος με αυτόν.

Το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωάννου είναι πολύ αρχαιότερο του αιτητή, ισάξιο στις εμπιστευτικές εκθέσεις, υπερέχει στο πλεονέκτημα και υστερεί στα προσόντα. Όμως το πρόσθετο ακαδημαϊκό προσόν του αιτητή - το απολυτήριο σχολής Μέσης Παιδείας σε αντίθεση προς το απολυτήριο σχολής Στοιχειώδους Παιδείας του Ιωάννου - δεν είναι απαραίτητο από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, ούτε αποτελεί πλεονέκτημα και επομένως ούτε μεγάλη βαρύτητα έχει, ούτε αποτελεί ένδειξη έκδηλης υπεροχής.

Εν όψει όλων όσων αναφέρονται πιο πάνω, ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε των ενδιαφερομένων μερών. Η απόφαση της ΕΔΥ λήφθηκε εντός των ορθών πλαισίων άσκησης της διακριτικής της ευχέρειας, η δε επιλογή που έκαμε ήταν λογικά εφικτή μετά από συνεκτίμηση των καθιερωμένων κριτηρίων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Othonos and Another v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 475,*
- 5 *Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,*
- Petsas v. Republic 3 R.S.C.C. 60,*
- 10 *Louca v. Savva and Others (1989) 3(A) C.L.R. 672,*
- Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,*
- Hadjiioannou v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1041,*
- 15 *Lewis ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1253.*

Προσφυγή.

- 20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στη θέση Αρχιθεσμοφύλακα, Τμήμα Φυλακών, αντί του αιτητή.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

- 25 Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Αίτη για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 30 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Στις 17 Οκτωβρίου, 1990 το Δικαστήριο απόρριψε την παρούσα Αίτηση και επικύρωσε την προσβαλλόμενη πράξη χωρίς ταυτόχρονα να εκθέσει τους λόγους της απόφασής του, ανέβαλε δε την υπόθεση για σήμερα για τον αποκλειστικό αυτό σκοπό.

- 35 Οι λόγοι για τους οποίους απορρίφθηκε η Αίτηση είναι οι ακόλουθοι.

- 40 Με την προσφυγή του αυτή ο Αιτητής Ανδρέας Αγγελή προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ΕΔΥ) που λήφθηκε στις 13 Απριλίου 1989 και δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερομηνίας 23 Ιουνίου 1989, με την οποία προήχθησαν τα τέσσερα Ενδιαφερόμενα Μέρη στις αντίστοιχες τέσ-

σερις κενές θέσεις Αρχιδεσμοφύλακα, Τμήμα Φυλακών, αντί του Αιτητή. Στη διάρκεια της διαδικασίας η προσφυγή εναντίον της προαγωγής των Ενδιαφερομένων Μερών Γεωργίου Αντωνίου και Χαράλαμπου Ιωάννου αποσύρθηκε και απορρίφθηκε. Η περαιτέρω διαδικασία συνεχίστηκε και συμπληρώθηκε αναφορικά με τα Ενδιαφερόμενα Μέρη Μιχαλάκη Βάσιλο και Νικόλα Ιωάννου (που στη συνέχεια θα αναφέρονται ως Βάσιλος και Ιωάννου αντίστοιχα) η προαγωγή των οποίων είναι, κατά την εισήγηση του Αιτητή, άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος για τους ακόλουθους λόγους:

- α. Η απόφαση πάσχει γιατί δεν πραγματοποιήθηκε η αρχή της προαγωγής του καλύτερου από τους διαθέσιμους υποψηφίους. 5
- β. Η απόφαση λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα. 15
- γ. Η απόφαση λήφθηκε κατά διαδικασία που προηγήθηκε που πάσχει νομικά γιατί στηρίχθηκε σε γεγονότα που δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη και/ή σε ενέργειες έξω από την όλη αρμοδιότητα της Ε.Δ.Υ. και/ή του Τμηματάρχη και/ή αντίθετα στο Νόμο. 20
- δ. Η απόφαση είναι προϊόν αλλότριου σκοπού και παραβιάζει κεκτημένα δικαιώματα του αιτητή και τους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης. 25
- ε. Η απόφαση πάσχει λόγω πλάνης περί τα πράγματα και το Νόμο. 30
- στ. Η απόφαση παραγώρισε την αρχαιότητα, τα προσόντα του αιτητή και την εξαιρετη προσφορά και πείρα του.
- ζ. Η απόφαση είναι ανατιολόγητη ή στερείται της δέουσας αιτιολογίας." 35

Οι επίδικες θέσεις είναι θέσεις προαγωγής. Κατά τον ουσιώδη χρόνο τόσο ο Αιτητής όσο και δυο Ενδιαφερόμενα Μέρη κατείχαν τη θέση Δεσμοφύλακα, Τμήμα Φυλακών, και πληρούσαν τις προϋποθέσεις προαγωγής στις επίδικες θέσεις. 40

Για την πλήρωση των τεσσάρων κενών θέσεων ακολουθήθηκε η συνήθης διαδικασία που έχει καθιερωθεί από το άρθρο 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987 και από τις σχετι-

κές Κανονιστικές Διατάξεις. Της τελικής επιλογής από την ΕΔΥ των καταλληλότερων υποψηφίων προηγήθηκε σύσταση αρμόδιας Τμηματικής Επιτροπής η οποία εξέτασε το θέμα και, όπως αναφέρεται στην Έκθεση του προέδρου της - Διευθυντή του Τμήματος Φυλακών - με ημερομηνία 25 Νοεμβρίου 1988, αποφάσισε να συστήσει για προαγωγή στις τέσσερις κενές θέσεις 16 συνολικά υποψηφίους περιλαμβανομένων του Αιτητή και του Βάσιλου, όχι όμως του Ιωάννου τον οποίο επεσήμανε και ονόμασε ως το μόνο υποψήφιο που είχε γνώση της Τουρκικής Γλώσσας που αποτελεί πλεονέκτημα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας των υπό πλήρωση θέσεων.

5
10
15
20
25
30
35
40

Στη συνεδρία της με ημερομηνία 27 Δεκεμβρίου 1988, η ΕΔΥ εμελέτησε τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της και αποφάσισε - (α) να περιλάβει στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων πέραν των 16 που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, τέσσερις άλλους υποψήφιους περιλαμβανομένου του Ιωάννου, και (β) να εξετάσει περαιτέρω το θέμα σε μελλοντική της συνεδρία στην οποία να κληθεί για να εκθέσει τις απόψεις του ο Διευθυντής του Τμήματος Φυλακών.

20
25
30
35
40

Στις 13 Απριλίου 1989 η ΕΔΥ συνήλθε εκ νέου παρόντος του Διευθυντή τον οποίο κάλεσε να λάβει υπόψη και τους τέσσερις υποψήφιους που είχαν προστεθεί στον τελικό κατάλογο των υποψηφίων που είχε η ίδια ετοιμάσει. Όπως προκύπτει από το ακόλουθο απόσπασμα του σχετικού πρακτικού (συνημμένου ως Παράρτημα 6 στην Ένσταση της ΕΔΥ), ο Διευθυντής εξέθεσε τις πιο κάτω απόψεις:

30
35
40

"Με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια (αξία, προσόντα και αρχαιότητα) συστήνει τους πιο κάτω: Σαν πρώτο το Χαράλαμπο Ιωάννου, σαν δεύτερο το Γεώργιο Αντωνίου, σαν τρίτο το Μιχαλάκη Βάσιλο. Για την τέταρτη θέση συστήνει τέσσερις για επιλογή: τους Παντελή Δημητριάδη, Μιχαήλ Κουντούρη, Κώστα Κωνσταντίνου και Χαράλαμπο Γαβριήλ."

35
40

Ακολούθως ο Διευθυντής αποχώρησε και η ΕΔΥ έκαμε την τελική επιλογή αφού αξιολόγησε και σύγκρινε τους υποψήφιους. Η όλη προσέγγιση του θέματος και οι ενέργειες της ΕΔΥ αντικατοπτρίζονται στο πιο κάτω απόσπασμα από το ίδιο πρακτικό:

40

"Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή.

Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, έκρινε ότι το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας διαθέτει μόνον ο Νικόλας Ιωάννου.

Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων στο σύνολό τους. Στην περίπτωση του Νικόλα Ιωάννου αγνοήθηκε η βαθμολογία "Μέτριος" σε μια παράγραφο της Εμπιστευτικής Έκθεσης του 1979, γιατί δεν του γνωστοποιήθηκε, όπως απαιτεί η σχετική Κανονιστική Διάταξη."

5

10

Στη συνέχεια γίνεται αναφορά στη βαθμολογία των 20 υποψηφίων του Τελικού Καταλόγου όπως προκύπτει από τις αντίστοιχες Εμπιστευτικές Εκθέσεις τους για τα πέντε τελευταία χρόνια, δηλαδή από 1980 μέχρι 1988 και το πρακτικό συνεχίζει ως εξής:

15

"Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων.

Με βάση όλα τα πιο πάνω η Επιτροπή υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή για τους Χαράλαμπο Ιωάννου, Γεώργιο Αντωνίου και Μιχαλάκη Βάσιλο.

20

Για την τέταρτη θέση η Επιτροπή επέλεξε το Νικόλα Ιωάννου, ο οποίος, αν και δεν είναι ανάμεσα στους συστηθέντες από την Τμηματική Επιτροπή, ωστόσο κρίνεται ανάμεσα στους επικρατέστερους λόγω της πολύ μεγάλης αρχαιότητας στην προηγούμενη θέση έναντι των τεσσάρων άλλων που έχουν συστηθεί από το Διευθυντή προς επιλογή για την τέταρτη θέση. Συγκεκριμένα, αυτός προηγείται από περίπου δέκα μέχρι 16 χρόνια. Η Επιτροπή δεν παράλειψε να σημειώσει ότι οι συστηθέντες προς επιλογή υπερέχουν γενικά στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, ιδιαίτερα ο Κωνσταντίνου. Ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη ότι ο Νικόλας Ιωάννου είναι ο μοναδικός που έχει γνώση της Τουρκικής, που αποτελεί πλεονέκτημα σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας, και του γεγονότος ότι ο Διευθυντής δε φαίνεται να απέδωσε τη δέουσα σημασία στη μεγάλη αρχαιότητά του, η Επιτροπή, σημειώνοντας ότι στη γενική βαθμολογία αυτός είναι συνέχεια "Λίαν Καλός" και ότι κανένας από τους τέσσερις άλλους δεν έχει γενική βαθμολογία "Εξαιρετος" και ότι συνεκτιμωμένων των τριών καθιερωμένων κριτηρίων στο σύνολό τους αυτός θεωρείται ως περίπου ισοδύναμος με τους άλλους, έκρινε ότι το πλεονέκτημα κλίνει την πλάστιγγα υπέρ του Ιωάννου.

25

30

35

40

5 Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιον της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι οι παρακάτω υπερέχουν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακ. Προϋπ.) θέση Αρχιδεσμοφύλακα, Τμήμα Φυλακών, από 1.5.89:

1. ΑΝΤΩΝΙΟΥ Γεώργιος
- 10 2. ΒΑΣΙΛΟΣ Μιχαλάκης
3. ΙΩΑΝΝΟΥ Νικόλας
4. ΙΩΑΝΝΟΥ Χαράλαμπος."

15 Στη διάρκεια της πενταετίας 1984-1988 οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του Αιτητή και των δυο Ενδιαφερομένων Μερών παρουσίαζαν την εξής εικόνα:

Έτος	Αιτητής	Βάσιλος	Ιωάννου
1984	Λ.Κ. (0-12-0)	Λ.Κ.(0-12-0)	Λ.Κ.(0-10-2)
1985	Λ.Κ. (0-12-0)	Λ.Κ.(0-12-0)	Λ.Κ.(0-10-2)
20 1986	Λ.Κ. (0-12-0)	Λ.Κ. (3-9-0)	Λ.Κ.(0- 8-4)
1987	Λ.Κ. (1-11-0)	Λ.Κ. (5-7-0)	Λ.Κ.(0-10-2)
1988	Λ.Κ. (3-9-0)	Ε. (8-4-0)	Λ.Κ.(1-10-1)

25 Αναφορικά με το κριτήριο της αρχαιότητας τα στοιχεία των φακέλων δείχνουν ότι -

(α) Και τα δυο Ενδιαφερόμενα Μέρη είναι αρχαιότερα του Αιτητή κατά 8 1/2 μήνες αναφορικά με την αμέσως κατώτερη της υπό πλήρωση θέσης.

30 (β) Αναφορικά με την προηγούμενη θέση και τα δυο Ενδιαφερόμενα Μέρη προηγούνται του Αιτητή, ο μεν Βάσιλος κατά 3 χρόνια και 9 μήνες, ο δε Ιωάννου κατά 16 περίπου χρόνια.

35 Μερικά από τα επιχειρήματα του Αιτητή εναντίον της νομιμότητας της προσβαλλόμενης απόφασης έχουν σαν βάση τον ισχυρισμό του ότι ο ίδιος περιλαμβάνεται στον κατάλογο των υποψηφίων που συστήθηκαν από τον Προϊστάμενο του Τμήματος για προαγωγή, γεγονός το οποίο αγνοήθηκε από την ΕΔΥ παράτυπα και χωρίς τη δέουσα ειδική αιτιολογία. Ο ισχυρισμός αυτός είναι αποτέλεσμα πλάνης αναφορικά με τα πραγματικά γεγονότα. Από 40 τα αποσπάσματα του Πρακτικού της ΕΔΥ ημερομηνίας 13 Απριλίου 1989 που παραθέτω πιο πάνω, προκύπτει καθαρά ότι ο Αιτητής δεν είχε συστηθεί για προαγωγή από το Διευθυντή Φυλακών. Από

τους υποψήφιους που είναι διάδικοι στην παρούσα προσφυγή μόνο ο Βάσιλος συστήθηκε από το Διευθυντή.

Ο Αιτητής αμφισβητεί το εύρημα της ΕΔΥ ότι ο Ιωάννου κατέχει το πλεονέκτημα της γνώσης της Τουρκικής γλώσσας το οποίο, όπως λέγει, δεν προκύπτει από το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων. Το προσβαλλόμενο εύρημα της ΕΔΥ δεν είναι καθόλου αυθαίρετο. Υποστηρίζεται απόλυτα από το περιεχόμενο των φακέλων που βίσκονταν ενώπιον της. Σχετικές είναι δυο επιστολές μια του Διευθυντή Φυλακών ημερομηνίας 10 Μαρτίου 1986 και μια του Γραφείου της ΕΔΥ ημερομηνίας 14 Φεβρουαρίου 1986 που βεβαιώνουν ότι ο Ιωάννου είχε υποβληθεί σε προφορική εξέταση από Λειτουργό του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών στην οποία διαπιστώθηκε ότι έχει γνώση της Τουρκικής Γλώσσας. Ο ισχυρισμός ότι η ΕΔΥ ενήργησε κάτω από το βάρος πλάνης ότι δήθεν ο Ιωάννου δεν κατέχει το πλεονέκτημα είναι αβάσιμος και απορρίπτεται.

Ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι η όλη διαδικασία που προηγήθηκε της προαγωγής του Βάσιλου πάσχει για τους δυο πιο κάτω λόγους:

(α) Ο Λειτουργός των Φυλακών Θεόδωρος Πετάσης ενήργησε ως Αξιολογών Λειτουργός και ως Προσυπογράφων Λειτουργός κατά τη σύνταξη των Εμπιστευτικών Εκθέσεων του Βάσιλου για το έτος 1988 και

(β) Υπάρχει συγγένεια μεταξύ Βάσιλου και Θεόδωρου Πετάσης ο οποίος είχε συμμετάσχει στην Τμηματική Επιτροπή και είχε ενεργήσει ως Αξιολογών και ως Προσυπογράφων Λειτουργός για το έτος 1988 που για μοναδική φορά η βαθμολογία του Βάσιλου αυξήθηκε σε Εξάριετος.

Θα εξετάσω πρώτο το (α) σκέλος του επιχειρήματος του Αιτητή. Η παράγραφος 3 της Εγκυκλίου 491 αναφέρει ότι -

"3(1) Οι εμπιστευτικά εκθέσεις συντάσσονται υπό Αξιολογούντων Λειτουργών και προσυπογράφονται υπό Προσυπογραφόντων Λειτουργών, εξαιρέσει των περιπτώσεων καθ' ας ο Αξιολογών και ο Προσυπογράφων Λειτουργός είναι εν και το αυτό πρόσωπον."

Όπως προκύπτει από το κείμενο της πιο πάνω παραγράφου και όπως έχει λεχθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Όθωνος και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(A) C.L.R. 475 η πρόνοια για διαφορετική ταυτότητα του προσώπου που συ-

ντάσει την Εμπιστευτική Έκθεση από το πρόσωπο που την προσυπογράφει δεν είναι απόλυτη σε όλες ανεξαιρέτα τις περιπτώσεις. Και αν ακόμα η σύνταξη της Εμπιστευτικής Έκθεσης του Βάσιλου για το 1988 ήταν παράτυπη για το λόγο που προβάλλει ο Αιτητής, δε σημαίνει ότι η παρατυπία αυτή επιφέρει αυτόματα την ακύρωση της επίδικης απόφασης. Στην παρούσα περίπτωση δε φαίνεται ότι η ΕΔΥ επηρεάστηκε με οποιοδήποτε ουσιώδη τρόπο στην προαγωγή του Βάσιλου από την "παράτυπη" Εμπιστευτική Έκθεση για το 1988. Η παρατυπία είναι χωρίς ιδιαίτερη σημασία στην παρούσα υπόθεση.

Το δεύτερο σκέλος του επιχειρήματος του Αιτητή σχετίζεται με την έννοια της μεροληψίας ή προκατάληψης η ύπαρξη της οποίας, αν στοιχειοθετηθεί, οδηγεί ασφαλώς στην ακύρωση της απόφασης.

Το θέμα της προκατάληψης διοικητικού οργάνου έχει πρόσφατα απασχολήσει την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922, στην οποία υιοθετήθηκε το πιο κάτω απόσπασμα από την απόφαση του τότε Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στην υπόθεση *Πέτσας ν. Δημοκρατίας* (1962) 3 Α.Α.Σ.Δ. 60, στη σελ. 63, σε μετάφραση:

"Αν η Επιτροπή βάσιζε την απόφαση της πάνω στις εκθέσεις και την επίδικη επιστολή, τότε η απόφαση της πιθανό να ακυρωνόταν. Αυτό δεν θα ήταν απαραίτητως έτσι, απλώς και μόνο επειδή ένας λειτουργός έκαμε μια έκθεση που αφορούσε τον αδελφό του. Σε μια χώρα του μεγέθους της Κύπρου πιθανό να μην είναι δυνατό να αποφεύγεται πάντοτε (παρόλο που θα πρέπει να αποφεύγεται) ένα πρόσωπο να υπηρετεί κάτω από ένα στενό συγγενή, και κατά συνέπεια οι ικανότητες του να αξιολογούνται από το συγγενή αυτό, παρόλο που σε τέτοια περίπτωση αναμένεται ότι η συγγένεια θα αποκαλύπτεται. Εντούτοις μια απόφαση αυτής της φύσεως δυνατό να ακυρωνόταν αν η Επιτροπή απέδιδε υπερβάλλουσα βαρύτητα στη σύγκριση των ικανοτήτων δυο δημοσίων υπαλλήλων που γίνεται από λειτουργό, ο οποίος, λόγω της συγγένειας του με ένα από αυτούς, δυνατό να επέδειξε μεροληψία."

Στην υπόθεση *Εκτωρίδης* (ανωτέρω) γίνεται επίσης η διαπίστωση ότι η νομολογία μας πάνω στο επίδικο θέμα έχει ευθυγραμμιστεί με την απόφαση της Ολομέλειας *Γιαννούλα Λούκα και Άλλος ν. ΕΔΥ* (1989) 3(A) C.L.R. 672, στην οποία αναφέρονται τα

εξής σχετικά, σε μετάφραση:

"Ο γενικός κανόνας είναι ότι τα διοικητικά όργανα που μετέχουν σε μια συγκεκριμένη διοικητική διαδικασία πρέπει να εμφανίζονται ότι ενεργούν αμερόληπτα, πράγμα το οποίο δεν μπορεί να λεχθεί, για μια περίπτωση όπου υπάρχει ειδικός δεσμός ή συγγένεια που αφορά τα πρόσωπα που είναι αναμειγμένα σε αυτή τη διαδικασία ή στο αποτέλεσμα της (δες *Χρίστου ν. Δημοκρατίας* (1980) 3 Α.Α.Δ. 437 στη σελίδα 449).

Όμως κάθε έλλειψη αμεροληψίας πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα από γεγονότα που εμφανίζονται στους επίσημους φακέλους ή από λογικά συμπεράσματα που τεκμαίρονται από τα γεγονότα αυτά. (δες *Όθωνος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(A) C.L.R. 475). Και κατά κανόνα η ύπαρξη μεροληψίας εξαρτάται πάντοτε από τα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Το γεγονός και μόνο ότι ένα πρόσωπο μπορεί να κάμει έκθεση που αφορά στενά συγγενικό του πρόσωπο ή ακόμη και τον αδελφό του δεν ακυρώνει αφ' εαυτού τη διοικητική διαδικασία και παρόλο που πρέπει να αποφεύγεται .....

Τα γεγονότα που σχετίζονται με τον ισχυρισμό του παρόντα Αιτητή για προκατάληψη είναι τα ακόλουθα:

Όταν η ΕΔΥ λάμβανε την προσβαλλόμενη απόφαση στις 13 Απριλίου 1989 δεν είχε οποιαδήποτε γνώση για οποιαδήποτε συγγένεια μεταξύ του Λειτουργού των Φυλακών Θεόδωρου Πετάση και οποιουδήποτε των υποψηφίων περιλαμβανομένου του Βάσιλου. Ευθύς μετά τη λήψη της απόφασης και τη γραπτή κοινοποίηση της στους υποψήφιους που είχαν προαχθεί, η ΕΔΥ έλαβε επιστολή από δικηγόρο εκ μέρους ανώνυμου πελάτη του, στην οποία επιστάτο η προσοχή της ΕΔΥ στο γεγονός ότι υπήρχε συγγένεια μεταξύ Βάσιλου και Πετάση. Η ΕΔΥ ζήτησε άμεσα να πληροφορηθεί από το Διευθυντή των Φυλακών τη συγγένεια, αν υπήρχε, μεταξύ των δυο αυτών προσώπων. Ο Διευθυντής πληροφόρησε την ΕΔΥ ότι δεν υπήρχε συγγένεια, ήταν όμως γεγονός ότι οι σύζυγοι τους είναι πρώτες εξάδελφες. Στη συνέχεια η ΕΔΥ ζήτησε από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας νομική συμβουλή κατά πόσο η Εμπιστευτική Έκθεση του Βάσιλου για το 1988 ή/και η διαδικασία πλήρωσης της θέσης πάσχουν ως εκ του λόγου αυτού. Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα, με επιστολή του ημερομηνίας 26 Μαΐου 1989 απάντησε ότι "με βάση τις σύγχρο-

5 νες αντιλήψεις της Κυπριακής κοινωνίας ο βαθμός συγγένειας μεταξύ των κκ. Βάσιλου και Πετάση δεν συνιστούσε για τον τελευταίο λόγο εξαιρέσης". Ακολούθως η ΕΔΥ προχώρησε στη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 23 Ιουνίου 1989.

10 Έχω εξετάσει το θέμα που έχει εγερθεί κάτω από το φως των αρχών που διατυπώνονται στις αυθεντίες που παραθέτω πιο πάνω και των επιχειρημάτων των ευπαιδευτών δικηγόρων των διαδίκων και έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα πιο πάνω γεγονότα δεν υποστηρίζουν την ύπαρξη προκατάληψης εκ μέρους του κ. Πετάση, λαμβανομένων ιδιαίτερος υπόψη των δυο πιο κάτω γεγονότων:

15 (α) Και αν ακόμα είναι δυνατό να χαρακτηριστούν ως συγγενείς δυο άνδρες των οποίων οι σύζυγοι είναι πρώτες εξάδελφες, ο βαθμός συγγένειας και/ή της σχέσης που πηγάζει από αυτή είναι κάθε άλλο παρά στενός και

20 (β) παρά το γεγονός ότι, ενεργών ταυτόχρονα ως Αξιολογών και ως Προσυπογράφων Λειτουργός στην Εμπιστευτική Έκθεση του Βάσιλου για το 1988, ο κ. Πετάσης εβελτίωσε τη γενική βαθμολογία του από "Λίαν Καλός" σε "Εξάίρετος", εκείνο που στην πραγματικότητα έκαμε ήταν να αυξήσει την επί μέρους
25 βαθμολογία του σε τρία θέματα από "Λίαν Καλός" σε "Εξάίρετος". Παρόμοια αύξηση σε δυο άλλα επί μέρους θέματα σε σύγκριση με το 1986 παρατηρείται και στην Εμπιστευτική Έκθεση του Βάσιλου για το έτος 1987. Αύξηση της βαθμολογίας του Βάσιλου σε τρία πάλι επί μέρους θέματα παρατηρείται και για το
30 έτος 1986 σε σύγκριση με το 1985. Ούτε το 1986 ούτε το 1987 η αξιολόγηση έγινε από τον κ. Πετάση. Προκύπτει από τα πιο πάνω ότι μετά το 1985 η απόδοση και η ικανότητα στην διεξαγωγή των καθηκόντων του Βάσιλου παρουσίαζε συνεχή άνοδο χρόνο με χρόνο και ότι η αυξημένη βαθμολογία του για το 1988 δίκαια
35 οφείλεται στη βελτιωμένη απόδοσή του, στην οποία προφανώς οφείλεται και η σύσταση για προαγωγή του από το Διευθυντή, παρά στην προκατάληψη του κ. Πετάση.

40 Ο Αιτητής ισχυρίζεται επίσης ότι έχει έκδηλη υπεροχή έναντι των Ενδιαφερόμενων Μερών, ιδιαίτερα του Ιωάννου και ότι η ΕΔΥ απέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στην αρχαιότητά τους έναντι του.

Η έννοια της έκδηλης υπεροχής έχει προσδιοριστεί στις υποθέσεις *Χατζησάββας ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 76, *Χατζηγιώ-*

άννου ν. Δημοκρατίας (1983) 3 Α.Α.Δ. 1041, και πολύ πρόσφατα από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Rolis Lewis ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1253, στην οποία τονίστηκε ότι η υπεροχή "τεκμηριώνεται ως έκδηλη όταν μετά από συνεκτίμηση όλων των σχετικών στοιχείων και σύγκριση μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερόμενου, η υπεροχή του αιτητή είναι αντικειμενικά αναντίλεκτη και αυταπόδεικτη."

5

Σε σύγκριση με τον Αιτητή ο Βάσιλος υπερέχει σε αρχαιότητα και στη σύσταση του Διευθυντή, είναι ισάξιος του στα προσόντα και αν δεν υπερέχει έστω και περιθωριακά στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, είναι τουλάχιστον περίπου ισάξιάς του.

10

Σε σύγκριση με τον Αιτητή ο Ιωάννου είναι κατά πολύ αρχαιότερος, είναι περίπου ισάξιος του στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, υπερέχει στο πλεονέκτημα και υστερεί στα προσόντα. Ο Αιτητής έχει αποφοιτήσει Σχολή Μέσης Παιδείας ενώ ο Ιωάννου έχει αποφοιτήσει Σχολή Στοιχειώδους Παιδείας. Όμως το πρόσθετο ακαδημαϊκό προσόν του Αιτητή δεν είναι απαραίτητο από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης ούτε αποτελεί πλεονέκτημα και, επομένως ούτε μεγάλη βαρύτητα έχει ούτε παρέχει από μόνο του ένδειξη έκδηλης υπεροχής: *Χατζηϊωάννου ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω).

15

20

Προκύπτει από τα πιο πάνω ότι ο Αιτητής απότυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι οποιουδήποτε των Ενδιαφερομένων Μερών. Καταλήγοντας θα πρέπει να πω ότι η ΕΔΥ έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση ασκώντας μέσα στα ορθά πλαίσια τη διακριτική της ευχέρεια, η επιλογή δε που έκαμε ήταν λογικά επικτική λαμβανομένων υπόψη όλων των καθιερωμένων κριτηρίων που όφειλε να συνεκτιμήσει.

25

30

Η απόρριψη της προσφυγής χωρίς έξοδα και η επικύρωση της επίδικης απόφασης έγιναν στις 17 Οκτωβρίου 1990, για τους λόγους που έχω παραθέσει πιο πάνω.

35

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.